

ZVLÁŠTNÍ VÁNOČNÍ PŘÍLOHA AMERICKÝCH LISTŮ

1974

Novohradské Vianoce

U nás sme počas mojich detských rokov nemali problémy, kde kúpiť vianočný stromček a aký, či jedličku, smriečik alebo borovicu. V lese sa vždy daky našiel a našiel sa aj niekto, čo ho odťal a priniesol domov. Z brezy sa odpíliť "klátik", vyvŕtala sa doň diera a podstavec pod stromček bol hotový.

Cverničkámj sme popriväzovali cukríky, čo mama uvarila podľa receptu pani učiteľky. Aj sviečičky sme priväzovali cverničkámj. Ani s kaprom sme nemali problémy. Jest' vianočného kapra bola u nás vec neznáma. Poriadna klobása, to hej, lebo pred Vianocami — ale čo, aj ja som už pomýlený, pred akýmj Vianocami!? U nás Vianoce nebývali. Vždy bol Kračún. Teda pred Kračúnom boli už "zakáľáčky" (nie zabíjačky), a teda aj klobásy, po našom správne "klbásy" a poriadna klobása s Vianocami súvisí, lebo aj Kubo. čo s betlehemcami chodil po dedine, vinšoval si klobásu, čo ho aspoň tri razy opáše.

No povedzte, čo by bol robil so živým kaprom, ani opásat', ani zjest'. S klobásou i jedno i druhé.

S klobásou sa pohostili a zapili slivovicou i pastieri, ktorí sa po celý rok starali o zverené stádo kráv a ošípaných. K nám prišli vždy predpočudným na Štedrý Deň zavínšovať št'astlivé sviatky aj Nový Rok súčasne. Stará mat' vytiahla z viazaničky, ktorú mal starý a krivý "bát'a" kraviar pod pazuchov, tri prúty, pošibala ho a on na jednej nohe a dvoch barlách poskakoval, aby aj kravičky a jalovičky, ktoré pásol a staral sa o ne po celý rok, poskakovali veselo aj v budúcom roku. Do večera obišli celú dedinu. Nemohli všetko vypiť, ani si to nedovolili, a tak si slivovičku zlievali do fľaše schovanej v rukáve širice. Ved' to boli chudobní ľudia a museli pamätať na časy po Kračúne.

Náš Kračún mal tiež svoje čaro. Polievku sme jedli z jednej misy, to preto, aby

sa aj cez budúci rok celá rodina držala pekne pohroma-de. Aj rezance s makom sme jedli spoločne z jednej misy. Rezance sa varili preto, aby v budúcom roku boli na obilí dlhé klasy. Skôr však, ako sme zasadli na Štedrý večer

za stôl, išlo sa do maštale a otec ako hlava rodiny a hospodár ponúkal každému hoviadku po kúsku zo štedrovečernej večere a po chrbte každého hoviadka pokotúlal pekné — osobitne vybrané jablčko, aby bolo také pek-

né ako ono. O deviatej hodine sa išlo spievať na turňu (vežu). Ozval sa hlahol zvonov a potom pieseň "Narodil sa Kristus pán . . ." a ďalšie. Spievalo sa aj pod oblokm domov.

M. Laco — Č. S.

Vánoční hvězda září . . .

Prostým lidem z vesnických chaloupek, kterým vánoce přinášely více iluzí, než štedrovečerních lahůdek na prostřený stůl, stačilo, že betlémská hvězda nechyběla nad dřevěnými nebo malovanými jesličkami. Patřila tam tradičně.

Snilkové a zamilovaní ji chodili hledat na obloze, když si rozdali dárky, aby se pod ní poříbili pro štěstí dalších dnů. Podle toho, jak počasí přálo milencům, nacházeli "ji" — zářící do hluboké tmy a posvátného ticha svým věčným jasnem, mrtvou krásou.

Později, jakmile člověk začal objevovat tajemství přírody, začaly jej zajímat i hvězdy. První, kdo se vůbec začal existencí "hvězdy betlémské" zajímat, byl hvězdář Jan Kepler. Počítal, jaká byla konstelace planet v době, v které bible uvádí Kristovo narození. Studoval umístění jednotlivých hvězd v souhvězdích. Našel pak velmi zajímavý astronomický jev — novou hvězdu v noze Hadonoše (Nova Stella in Pede Serpantarii).

"Hvězda, která podle bible vedla krále k jesličkám — dala by se porovnat s touto hvězdou . . ." píše Kepler ve svých zápiscích.

Jenže Kepler nebyl sám — kdo bloudil zvědavými zraky po předvánoční obloze. Čiňané, Dánové, Angličané — Rusové. Všechny zajímala existence té slavné hvězdy.

Učenci celého světa, historici, filosofové, astronomové — všichni studovali zároveň kulturně historické dějiny Babylonu, Palestiny, odkud měli přijít tři mudrci, aby se poklonili nejchudšímu nemluvnátku, narozenému v chlévě, od kterého si svět tolik sliboval . . .

A výsledek? Zjistili, že Betlémská hvězda nebyla kometou, kterou umělci všech dob, rytci, řezbáři — znázorňovali tak, jak ji známe i my, ale že to byla blízká konstelace planet Jupitera a Saturna, která se na obloze ukáže opravdu jen zřídka v našem životě. Naposledy jsme

(Pokrač. na 5. str. přílohy)

VYDAVATELSTVO, REDAKCE A SPOLUPRA-
COVNÍCI 'AMERICKÝCH LISTŮ' PŘEJÍ VŠEM
PŘEDPLATITELŮM, ČTENÁŘŮM, INSEREN-
TŮM A PŘÍZNIVCŮM PŘÍJEMNÉ A VESELÉ
SVÁTKY VÁNOČNÍ, MNOHO ZDARU A OSOB-
NÍCH ÚSPĚCHŮ V ROCE 1975

Původ vánočních pohlednic

V polovině minulého století celý Londýn věděl, kdo je Henry Cole: ředitel známého muzea, člověk společenský a zámožný. Každoročně posílal svým přátelům krátké noticky, jimiž jim přál šťastné vánoční svátky. Avšak v roce 1843, zrovna před vánocí měl tolik práce, že mu přání. I požádal svého přítelsobní, vlastní rukou psaná přání. I požádal svého přítele, malíře a grafika Johna C. Horsleye, aby pro něho navrhl kartu s tištěným přáním, která by nahradila jeho osobní noticky. Tato Coleova žádost, zamýšlená jako určitá náhražka pro jedinou sezónu, se stala základem obrovského průmyslového odvětví a neodmyslitelnou částí vánoční a novoroční tradice. Henry Cole vynalezl vánoční a novoroční pohlednici. Výraz pohlednice vlastně není přesný, v Coleově případě šlo o triptych. Uprostřed obrazu seděla skupina lidí oslavujících vánoce a dívala se směrem k člověku, jenž hleděl na ně. Zvedali číše a usmívali se. Pod nimi byl nápis: Veselé vánoce a šťastný nový rok! Po levé straně byl výjev, jak majetní krmí chudé, po pravé, jak je odívají . . . Autor kreseb, malíř Horsley se stal později členem Královské akademie.

Cole byl triptychem nadšen a dal vytisknout několik tisíc kusů, daleko víc, než potřeboval. Zkusmo dal triptych do prodeje v jednom obchodě v centru Londýna. Pohlednice byly ihned rozebrány. A v roce 1860 byl už zvyk posílat přátelům a známým tištěné vánoční a novoroční přání v britské tradici pevně zakořen.

Není přesně známo — kdy zvyk posílat vánoční a novoroční pohlednice přišel do Ameriky. Ví se však, že jakýmsi prvním pokusem o tento způsob přání byly vánoční karty, které sým kazníkům posílal majitel obchodu Great Variety Store, pan Please v Albany ve státě New York. Ilustrace představovala dickensovskou rodinu na pozadí páně Peaseova krámu. V popředí bylo tradiční přání.

Německý přistěhovalec, litograf Luois Prang, který se usadil v Bostonu, je “zodpovědný” za to, že se vánoční a novoroční karty v Americe rozšířily. Právě letos před sto lety zahájil výrobu a prodej celé serie krásných svátečních pohlednic a po dobu dvacet let neměl konkurenci. Potom vstoupila do arény nejznámější americká umělecká muzea a začala vyrábět pohlednicové reprodukcce svých obrazů a dřevorytů s vánočními či novoročními náměty.

V roce 1949, UNICEF, kulturní a výchovná větev Organizace spojených národů, začala prodávat vánoční a

novoroční pohlednice, a jen letos má jejich prodej po světě dosáhnout počtu sto milionů. Veškerý čistý výtěžek z prodeje těchto pohlednic jde do fondu UNICEF, konkrétně na jeho program pro zdraví, výchovu, výživu a sociální péči dětí ve stopatnácti rozvojových zemích.

Američané dnes kupují a posílají neuvěřitelné množství — 4 biliony pohlednic každé vánoce. Pětadevadesát procent všech rodin si vyměňují pohlednice — obvykle šedesát až sedmdesát. Patrně nejdelší seznam adresátů — jimž se posílají vánoční a novoroční přání má prezident Spojených států — přes 40.000.

Po dlouhou řadu let bývala vedoucím motivem vánočních a novoročních pohlednic zimní příroda. Na druhém místě byly vánoční symboly: věnce, zvony, svíčky atd. Třetí místo zaujímal Svatý Mikuláš, Santa Claus. Letos, jak ukazuje průzkum, se největší oblibě těší náměty náboženské. Snad proto, že je celý svět v takovém zmatku . . .

Avšak zdaleka ne všechny vánoční a novoroční pohlednice jsou profesionálního původu. Mnoho lidí posílá fotografie svých dětí, nebo celé své rodiny, dokonce svých štěňat, koťat atd. Loni jeden americký pár posílal známým k vánocům fotografii všech svých po sobě následujících (a stále luxusnějších) automobilů, jež si pořídil během svého dvacetiletého manželství . . . Jsou rodiny, že posílají jakýsi rodinný bulletin, rozmnožený bu' mimeograficky nebo fotokopirovacím strojem, kde svým přátelům a známým sdělují, kdy a kolik nových zubů dostalo jejich dítě, kolik dobrých známek a pochval získal jejich školák, jaké nové zaměstnání má manžel a jak rodina ztrávila letní prázdniny. Někdy bývají tyto “bulletiny” doprovázeny fotografiemi. Avšak, tak jako všechno v těchto nesnadných dobách, také vánoční a novoroční pohlednice utrpí v příštích několika letech citelnou újmou. Zavíní to jednak nedostatek papíru a tedy stále dražší cena pohlednic a pak rostoucí poštovné. Trend půjde k menším kartám a snad k jednoduchým, neskládacím, které by se posílaly bez obálek.

Skoro půl druhého století uběhlo od těch dob, co londýnský společenský lev Henry Cole měl málo času a nechal si z nouze natisknout vánoční karty. Svět se v mnohém změnil — spousta dobrých i méně dobrých věcí se za tu dobu udála. Ale poselství — které bylo vytištěno na Coleově triptychu, zůstává stále platné: Veselé vánoce a šťastný nový rok. Přibýlo přání: mír na zemi a pokoj lidem dobré vůle . . .

PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ A VŠE NEJLEPŠÍ V NOVÉM ROCE

PŘEJE

Občanský Dobročinný Spolek

a

Česká škola v Astorii

29-19 24th AVENUE, ASTORIA, L. I.

SPOKOJENÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH

A

MNOHO ŠTĚSTÍ V NOVÉM ROCE

PŘEJE

BRODWIN — SOSA Chemists, LTD

1334 FIRST AVE. N.Y.C.

Zasíláme léky do Československa.
Převzali jsme od VEPP'S Pharmacy veškerou zásilkovou agendu
a speciální výrobky jako DIANA-Liniment atd.

PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ KRÁSNÝCH VÁNOC

A POŽEHNANÝ ROK 1975.

UPŘÍMNĚ PŘEJÍ

Dr. h. c. K. F. a Jarmila Štekrovi,

REALTORS

LITTLE NECK REALTY, 254-13 NORTHERN BLVD.,
LITTLE NECK N.Y. 11363,
224-0300 (CODE 212) A DO BYTU (CODE 516) 487-2948

Máme na prodej více jak 600 obytných domů, obchodů, restaurantů, továren, farem stavebních pozemků atd. Můžete volat do kanceláře všední den, v neděli i svátek, ve dne v noci, nechte pro nás vzkaz, když tam nejsme, s radostí Vás zavoláme zpátky.

PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ VESELÝCH A RADOSTNÝCH VÁNOC, ŠTASTNÉHO

A ÚSPĚŠNÉHO ROKU PŘEJE VŠEM HOSTŮM, PŘÁTELŮM A ZNÁMÝM

Ruc Restaurant

JAROSLAV A NAĎA RUČOVÍ

312 EAST 72nd STREET, NEW YORK 21, N. Y.

VŠEM SVÝM PŘÁTELŮM A ZNÁMÝM PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ

SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH A VŠE NEJLEPŠÍ

V NOVÉM ROCE PŘEJÍ

Otto F. Kucera

S MANŽELKOU JANET, SYNEM OTTO F. ml. A DCEROU LINDA ANN

Bat'a do roku 1975

Řekne-li se Bat'a, ozve se v každém Čechoslovákovi pýcha: vždyť jde o nejpronikavější příklad národní píle, houževnatosti, kvalitní práce, taky energie, nápadů — světového úspěchu. Pojem Bat'a a bat'ovství nemůže vymazat žádná komunistická pomluva a pranic neznamená, že se dnes Zlín jmenuje Gottwaldov . . . Bat'a nám přišel na mysl teď, kdy inflace přerůstá do krize. Byli jsme zvědaví, jak tento veliký podnik řeší situaci. Požádali jsme o rozhovor nadšeného a výmluvného bat'ovce, Dr. Franka Nováka, ředitele osobního oddělení Bat'ových závodů v Belcampu, Md.

Dolehla také na Bat'ovy závody světová krize? Jestliže ano — jak?

Dolehla a to nemálo. Pouze od letošního března do září nás stála dva miliony dolarů. Během těch několika měsíců totiž podstatně stoupla výrobní cena naší lehké sportovní obuvi. Protože jsme se zákazníky — světovými obchodními firmami — měli dlouhodobé kontrakty, nemohli jsme zvýšení prostě přenést na ně.

Nepochybně jste na tuhle nepříjemnou situaci nějak reagovali?

Reagovali jsme, řekl bych "po bat'evsku". Jednoduše a — jak se ukazuje účinně. Cestou úspor. Takový závod jako je náš, spotřebovuje spoustu drahé elektřiny. A tak jsme zavedli čtyřdenní pracovní týden. Zaměstnanci

pracují od pondělka do čtvrtka deset hodin denně, pátek už mají volný. Snad to může znít neuvěřitelně, ale my už jsme z těch ztracených dvou milionů ušetřili jeden milion dvěset tisíc . . . Napomohly k tomu také mezidíleenské soutěže.

To jste tedy, jak se říká, uhodili hřebík na hlavičku. Co tomu říkají zaměstnanci?

Totéž chtěli vědět washingtonští novináři, kteří se tu objevili, sotva jsme čtyřdenní pracovní den zavedli. Zaměstnanci jsou spokojeni. Mnozí doufají, že se pětiden- ní pracovní týden nikdy nevrátí. Dokonce se nám do zaměstnání bláší daleko víc nových lidí než dřív: ten čtyřdenní týden je přitahuje. Zmenšila se absence, stoupla výroba, zlepšila se kvalita. A ovšem výrazně klesla spotřeba elektřiny a oleje.

Ve vaší vzorkovně jsme viděli mnoho nových vzorů obuvi. Prohlubujete výrobu?

Ano, prohlubujeme ji, zkvalitňujeme a přinášíme mnoho nových druhů. Světová konkurence je velká, v našem odvětví lehké sportovní obuvi zejména japonská a korejská. Nemůžeme si ani na chvíli dovolit ustrnout.

Jak se díváte do nového roku — vzhledem ke světové krizi?

Bohužel, podle mého názoru, světová krize bude ještě nějakou dobu pokračovat, nedá se čekat nějaký obrat. Pokud jde však o náš vlastní podnik, jsem optimista. Zaměřujeme modernizaci naší výroby směrem na lehkou gumovou sportovní a na gumovou obuv vůbec. Kůže je drahá a zákazník — postižen inflací — bude svůj dolar vydávat čím dál opatrněji. Takže považujeme za jisté, že naše gumová, nedrahá obuv půjde dobře na odbyt. Vcelku nám tedy krize a inflace neublíží, naopak, v jistém smyslu nám bude ku prospěchu.

Doufáme s vámi a držíme palce. Zdá se nám, že to prosulá bat'ovské heslo: "Náš zákazník — náš pán" je pro vás neméně důležité než spokojenost zaměstnanců. A tak nějak to má vlastně být.

Ředitel Bat'ových závodů Dr. Frank Novak (vpravo) s vydavatelem Amerických Listů.

VÁNOČNÍ ŘÍKÁNKY

Stromečku, vstávej,
ovoce dávej,
umej se, ustroj se,
je Štědrý den!

Z Kladska

Jabloňko, jabloňko,
probud' se ze spánku,
dej nám ovoce
plnou vopalku!

Z Litomyšlska

Ku radostným kresťanským sviatkom a Novému roku blahoželá

DR. ANDREJ P. SLABEY,

60 E. Union Blvd., Bethlehem, Pa.
farár, rečník, profesor, spisovateľ

Slovenská Telocvičná Jednota Sokol

sa dožila v júli 1974 sedemdesiat osem rokov svojho úspešného účinkovania v živote amerických Slovákov a Čechov.

STJS ponúka Vám, jednotlivcom a rodinám, okrem programu telesnej výchovy a rekreácie, výhodné životné poistenie tak pre dospelých ako i mládež.

Jedným z Vašich novoročných predsavzatí nech je stať sa členom našej sokolskej organizácie i s celou rodinou.

Užijte
Radostné
Vianoce
a Šťastlivý
Nový Rok

SOKOL USA
276 Prospect Street
East Orange, N. J. 07019

SOKOLSKÉMU ČLENSTVU PRIATELOM A PRIAZNIVCOM SLOVENSKEHO SOKOLSTVA V AMERIKE želá VESELÉ VIANOCE A ŠTASTLIVÝ NOVÝ ROK

Hlavný Sbor

ANDREW VENGLARČÍK, hl. správca
JÁN BAGEL, hl. podsprávca
MARIA KADRIK, hl. podsprávkyňa
JÁN SOPOCI, hl. tajomník
MELVIN ČERNICKÝ, hl. pokladník

Finančný výbor:

Wm. MERRALL, predseda:
STEVE HOMA, MILAN KOVAC
JOHN E. KEREKES, ELIZABET M. KLIMOW
HELEN KOPY, LOUISE BOTSKO

FRANK CHETKO, predseda "Public Relations" — ALBERT WALKO, hlavný náčelník — BEA WALKO, hlavná náčelníčka —
LEONARD J. ZAREMBA, právny radca
ADOLF ČERNÝ, hlavný sudca

Do sokolského letoviska Sokol Woodlands v catskílských horách

pri Barryville, N. Y. prišlo v roku 1974 veľa hostí si odpočinúť a osviežiť sa na zdravom vzduchu, v čistej vode nového bazénu a prechádzkami v krásnej prírode.

Ďakujeme všetkým, ktorí náš odpočívny, rekreačný a výchovný podnik podporili a v nádejí, že v nastávajúcom roku nás znova podporíte, želáme vám

Pokojné
Vianoce
a prosperujúci
Nový rok

RIADITEĽSTVO
Sokol Woodlands, Mail Road,
Barryville, N. Y. 12719

VZPOMÍNKA NA VÁNOCE

PAVEL JAVOR

Na co se srdce znovu rozvzpomíná?
Vánoční šero — lampa maminičina —
Stála tam tiše v koutě ve světnici
a čekala, až přijdou koledníci.

To už je dávno! Vzpomínky se ženou —
Kdykoli jsem se chystal na zkušenou,
lampa mi pošeptala mezi vrátky:
Jdi hochu, jdi a vrať se šťastně zpátky.

Když utíkal jsem tenkrát přes hranici,
spatřil jsem světlo lehce váhající
té staré lampy. Jakoby se chvělo.
Políbek matčin skropil horké čelo.

Ach, lucerničko! Světlo vzňaté prudce!
Alespoň jednou zlíbat staré ruce . . .
Tou dávnou touhou opět se dnes chvěji,
plamínek třepotá se veseleji —

Na staré lod'ce vpřed se zvolna šinu,
necítím bolest, stesk anebo vinu.
Jdou Vánoce a už je nepočítám.
Jdou léta, jdou a na všechno si zvykám,

Jdou Vánoce a ve snu vidím zas,
v ten slavný, světlý, nenávrtný čas,
jak lampa matčina mi svítí na pěšinu . . .

BOŽENA BENEŠOVÁ:

Znám čtyři děti, čekající
na radost večerní,
nevíme, velcí, co jim říci,
jsme dávno nevěrní
veliké touze po vůdčí hvězdě,
po velké pravdě s ní.

Oni jsou čtyři pastevci malí,
ovečky mají, fujary,
modravá mlha tiše se valí
na luky, lesy, kotáry,
oni z ní slyší anděla zpívat
a nesou svoje podary.

Vemte mne s sebou do tichých plání,
vy líbezni, vy vítězni,
je zrození i zmrtvýchvstání,
když srdcem táhne tušení
veliké touhy po vůdčí hvězdě,
po velké pravdě s ní.

V roce 1968 vyšla v pražském nakladatelství Odeon kniha, která byla okamžitě rozebrána, protože patřila k těm, po jakých byl celých dvacet let hlad. Byla to sbírka povídek amerického autora Roarka Bradforda "Starej zákon a proroci", jakési převyprávění bible americkými černochoy. Přečtete si dnes jednu z těchto kouzelných humoresek.

Tak tedy, byli vám tři muži — a jmenovali se Petr, Pavel a Silas. Jednou navečer seděli tak vespolek na dvorku a vedli rozprávku o tom, jak Pán Bůh tvořil na světě to a ono, když v tom Petr z ničeho nic zdvihl oči a zahlédl ukrutánsky jasnou hvězdu.

Plivl si tedy na prst a připlácl si ho do dlaně a povídá: "Hvězdičko, hvězdičko! Má první hvězdičko! Naděl mi Ježíšku, potěš mé srdíčko." "Nač si přeješ něco od Ježíška?" zeptal se Pavel. "Nejsou přece Vánoce."

"To je mi fuk", povídá Petr. "Cítím Vánoce v kostech a celý den mě už svrbí levá dlaň. Jsem si venkoncem jistý, že dostanu nějaký prezent."

"Já v kostech žádné Vánoce necítím", namítl Silas. "Že vy kluci Vánoce v kostech necítíte", povídá Petr, "to ještě není důkaz, že Vánoce nejsou. Já Vánoce v kostech cítím."

"To taky není důkaz, že Vánoce jsou", přihodil Pavel. Tak seděli a přeli se, jestli Vánoce přijdou nebo nepřijdou. A nakonec se Petr zvedl a prohlásil, že ví, jakým způsobem tu jejich při rozhodnout.

"Já a moje stará", my máme slepici, je to leghornka, a ta má chuť kvokat už nevím jak dlouho. Tak, abychom ji ten kvok zatrhlí, zaspérovali jsme ji do klece a každé Vánoce o půlnoci slepi-

ce spustí a kokrhá jako kohout. Pojd'me si tedy tu slepici poslechnout, a jestli bude kokrhá jako kohout, jářku, tak z toho koukají Vánoce".

No a Pavel se podíval na Silase a Silas se podíval na Pavla.

"Kde říkáš, že ty a tvá stará máte tu slepici zavřenou?" zeptal se Pavel.

"V kurníku", povídá Petr. "Má chuť kvokat už nevím jak dlouho, a tak jsme ji popadli a strčili do klece do kurníku".

"No když je to takhle", ušoudil Pavel, "to by tedy kolem Vánoc být mohlo". "Nemá smysl takhle se hádat", povídá Petr. "Pojd'me se podívat a poslechnout, jestli ta slepice zakokrhá."

A tak seděli a mluvili o tom a hned zas o jiném, až zazpíval Pavel písničku, a Silas ji tvrdil basem. Byla to píseň Hanba v neděli, ale místo, aby zpívali Není to hanba, hřešit v neděli, ti braši zpívali Není to hanba krást slepici v neděli?

"Fujtajbl", povídá Petr. "Tohle zpívání stojí za starou belu. Jak můžu slyšet tu slepici kokrhá, když je tady takovej kravál!"

"Eh, co na tom, jestli Vánoce jsou nebo nejsou", řekl Pavel, "já o moc radši zpívám, než abych slyšel nějakou slepici kokrhá." "Já taky", přidal se Silas. "Spust' znovu Pavle."

"Drobátko počkejte", povídá Petr, "umínil jsem si vyšťárat, jestli jsou Vánoce a taky tomu přijdu na kloub!"

A Pavel mrkl na Silase a Silas mrkl na Pavla. "Hm", zabručel Pavel, "když jinak nedáš a na kloub tomu přijít chceš, tak proč si nezajdeš do chlíva a nepodíváš se, jestli kráva neklečí a nemodlí se." "To je ono", povídá Petr. "Málem jsem zapomněl jako na smrt, že na Vánoce krávy klečejí a modlejí se."

A tak Petr vylezl a šel se podívat do chléva, jestli se kráva modlí. A nemodlíla se. Posadil se tedy, a že počká na půlnoc. No a tak čekal a čekal.

No a za hezky dlouhou dobu uslyšel svou leghornku parkrát kvoknout a najednou spustila a začala vám kokrhá jako kohout!

Petr, jako když do něho střelí, hned běžel povědět Pavlovi a Silasovi, že ta jejich leghornka zakokrhala. Ale Pavel a Silas nikde, protože místo Pavla a Silase tam stál šerif a měl starou leghornku přimáčklou pod pažimi!

"Tady máš svou slepici, Petře", řekl šerif. "Načapa jsem Pavla a Silase na pěšinu, jak ji odnášejí a tak jsem je zabásl a tuhle ti ji nesu zpátkv."

"Že Pavel a Silas měli mou slepici"? podivil se Petr. "To mi ji ti kluci svatě štípli. To mi neměli dělat."

"Však taky mají s kradením utrum", prohlásil šerif, "protože já si je už pojistím, aby nezahýbali od pravé ctnosti k nekalé příležitosti!"

A tak dal šerif Petrovi zpátky slepici a Petr se zase vrátil do chléva, aby ještě nějakou chvíli pozoroval krávu. A jen vkročil dovnitř, hned spatřil krávu připláclou na všech čtyřech a kráva hekala a sténala jako hříšník na modlení.

"To jsem zvědavý, jestli se

Šťastné a požehnané Vianoce

AKO AJ BLAŽENÝ A RADOSTNEJŠÍ NASTAVAJÚCI

Nový rok

SVOJIM ZAKAZNÍKOM, PRIATELOM I ZNÁMÝM ŽELA

TATRA

TRAVEL BUREAU, 1465 SECOND AVENUE, NEW YORK CITY
RODINA FARKAŠOVA A CELÝ PERSONÁL

ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK 1975

PŘEJE VŠEM PŘÁTELŮM A KRAJANŮM

Charlotte G. Masaryk Society

NEW YORK, N. Y.

Příjemné prožití svátků vánočních
a vše nejlepší do Nového roku
všem svým zákazníkům,
přátelům a známým přeje

FRANK HOLEČEK

CZECHOSLOVAK RESTAURANT PRAHA

Veselé Vianočné sviatky spolu aj šťastlivý Nový rok
všetkým členom a tiež dobrodincom
a prispievateľom praje

Americko-Československý
Sociálny Ústav

VÁNOCŮM

ta kráva modlí," povídá Petr. "Nebo že by jenom měla bolení?"

"Nedělej takový cimbus — Petře," napomenula ho kráva. "Copak neslyšíš, že se modlím?" "Heleď kravko, poslouchej!" povídá Petr. "Tenhle trik s tím řečením si nech zajít, s tím na mne nechod! Ty mluvit neumíš a já to dobře vím! Jen si na mně zkoušej nějaké takové špumpnákle a já popadnu klacek a zvalchuju ti hřbet!" "Petře", odpověděla kráva, "neřekla jsem ti, abys byl zticha, když jsem zrovna na modlitbách? Nebo jinak, až ti do řeknu podruhé, tak ti to řeknu těmahle svýma rohamy, a sázím se, že potom ztičneš."

"Hm", povídá Petr, "já nejsem z takových, co by se hádali s krávou, která neumí mluvit, to tedy ne. Ale jestli se na mne budeš koukat, jako bys mne chtěla nabrat na rohy, to si piš, že popadnu bejkovec a pořádně ti zatopím, za to ti ručím. Já si tedyhle přijdu do svého chléva a chci vyzkoumat, jestli jsou vánoce nebo ne, a natrefím tady na vlastní krávu, jak si na mne dovoluje! Kravko jedna, takové vejšplechty si já nedám líbit ani od člověka, natož od krávy!"

"Hm, a od koho si tedy takové řeči dáš líbit?" zeptala se kráva.

"Od nikoho", Petr na to. "Ani od člověka, ani od krávy. Jediný tvor, který si na mne smí dovolit, je snad asi tak Pán Bůh."

"Hm," řekla kráva, "dobře se na mne koukej!" A zatím co se Petr koukal, z krávy vystoupil Pán Bůh a vztyčil se v plné postavě rovnou Petrovi před očima.

"No co, Petře," pravil Pán Bůh, "ty jsi chtěl výpekulo-

vat, jestli jsou vánoce, vid'?" "To chtěl, Hospodine," přisvědčil Petr.

"A hlídal jsi slepici, jestli bude kokrhát jako kohout a hlídal jsi krávu, jestli se bude modlit jako člověk, nemám pravdu?"

"To máš, Hospodine."

"Podívej," pravil Pán Bůh, "tohle všechno jsou čáry a kouzla a ty já nemám rád. Takhle se nic zkoumat nemá, takhle rozhodně ne. Taková leghornka ti může dostat rupy a kokrhát si jako kohout každou chvíli. A kráva se může nafouknout a natáhnout se a hekat a sténat taky každou chvíli."

Petr nic.

"Ale počkej," pravil Pán Bůh, "ted' ti něco ukážu." A vzal Petra a zavedl ho do vedlejšího stání. A tam leželo v jeslích chud'átko Jezulátko, rozvalovalo se na zádičkách, cucalo si paleček a vypadalo jako z cukru, rozmilejší pohled jste neviděli. A z obou stran u něho stáli milá Marie a Josef a tvářili se pyšně jako nevím co. A kousek dál v koutě bylo hejno andělů a zpívalo nové sionské písně!

"Vida, vida," povídá Petr, "tuhle jsi jdu vyzvědět, jestli jsou vánoce, a najdu tady chud'átko Jezulátko ležet v jesličkách! Jestlipak tohle svět kdy viděl, Hospodine? Sháním se po vánocích, a najdu tady chud'átko Jezulátko!"

"Petře," pravil Pán Bůh, "to je jedno a to samé. Kdykoli najdeš chud'átko Jezulátko, tak jsou vždycky vánoce — čas, nečas, horko nebo zima, protože právě ono dělá vánoce. Je přece člověku tak bláze u srdce, když ho najde!"

"Víš — Hospodine," povídá Petr, "letošní rok byl náramně mizerný čas a já ne-

mám pro chud'átko Jezulátko žádný dárek. Ale mám jednu starou leghornku a tu mu hnedka dám. Počkej tedy."

"Petře," pravil Pán Bůh, "Ježíšek má víc slepic, než může potřebovat. Proč si tu slepici nevezmeš sám a nezakroutiš ji krk a nedáš ji své staré, aby ti ji pěkně do zlatova upekla? Potom ji můžeš s Pavlem a se Silasem sníst k obědu." "Pavel a Silas bručeji v base, povídá Petr."

"Kdepak, nebručeji", pravil Pán Bůh, "pustili se v base do zpívání, a proto je šerif vyhnal, aby se jich zbavil." "Je to faktum?" podivil se Petr. "Jářku, to teda jdu rovnou té slepici zakroutit krk, protože se ještě nenašla slepice, které by bylo na božihodový oběd škoda."

"To je nápad, Petře!" pravil Pán Bůh. "A ted' se hezky seber a upeč tu slepici a schovej mi kousek prsíček..."

(Překlad E. a E. Tilschovi)

Vánoční hvězda

(Dokonč z 1. str. přílohy)

v ČSR zažili podobnou událost v roce 1940-41, a tu příští prorokují hvězdáři na rok 1980.

Ale nechme hvězdářům vědecká bádání a sobě alespoň rozsvítí vánoční stromeček souhlasně s dětskými očima, jeden den v roce iluzi. Až se otevřete okno do tmy a hledejte ji. Jakoukoliv hvězdu té tiché noci, která se dotkne vašeho srdce vesmírným klidem.

V NOVOROČNÍ NOCI

FRANTIŠEK HRUBÍN

*Smrt: Nesu ti spánek, dlouhý, přehluboký.
Okolo tebe po špičkách
přešly by války, potom šťastné roky
v tanci by roznášely jen tvůj prach.*

*Básník: Mne nezábíš! Já nechci ani jednu
propást z těch minut. Vím,
že každou z nich se o peřičko zvednu
a přitom hloub, hloub v sobě zakotvím.*

*Otvírám okno do půlnoci; celé
náměstí pod sněhem.*

*Všichni spí, přátelé i nepřátelé
Mír, ticho kolem — a já bitva v něm.*

*Kéž, děti mé, je vždy tak v příštích rocích
mír všude, do věků.
Jen jednu válku: v osamělých nocích
bitvy, ty velké bitvy v člověku.*

*V těch bitvách v sobě každý tolik síly
vítězstvími i prohrami.
Kdybychom polevili jenom chvíli,
čas navždy zavřel by se nad námi.*

ZAVATÝ LES U KVILDY

L. STEHLÍK

*Mrzne.
Praskotem zasténal smrk
a z větve na větev
přelétly sýkorky parukářky.
Vždy v hejnech,
jako kvičaly u jeřabin,
Sibyliným proroctvím
vyděl brkoslavové,
morovi ptáci,
a jelen nabírá ticho na parohy.
Ozvěna vrací výstřel.
Ze sněhu vstává
bílý plášť a černý pes.
Staccato.
Žluna s červenou čepičkou
tluče na věži do šindelu.*

*Rodinám, ktorým sme slúžili v tomto roku ako aj v minulých rokoch a našim
všetkým priateľom a susedom tie najuprimnejšie pozdravy k radostným
Vianociam a šťastný a úspešný Nový rok praje*

PŘEJE

Mr. and Mrs. John J. Krtíl s rodinou

*Děkujeme za všechna přání u příležitosti
svátků vánočních a Nového roku
a přejeme též upřímně
vše nejlepší*

FRANK A GERDA SVEHLOVI

*PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ
A MNOHO ZDARU
DO NOVÉHO ROKU VÁM PŘEJE*

H & S PORK STORE

*JOSEF SUDA, majitel
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA
Telefon AS 8-8468*

SVÝM VKLADATELŮM PŘEJEME VESELÉ

A ŠTĚDRÉ VÁNOCE A MNOHO ŠTĚSTÍ V NOVÉM ROCE

FOURTH FEDERAL SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION OF NEW YORK

*1335 FIRST AVENUE, NEW YORK,
nebo 2636 CENTRAL PARK AVE.,
Central Shopping Plaza, Yonkers, New York 10710
a 590 East 187 Street, Bronx New York 10458*

*V mene Slovenského Rádiového Programu
WHBI FM 105.9,
ktorý je vysielaný každú sobotu večer
od 7.05 do 8. hod.,
dovoľuje si želať všetkým milým poslucháčom
radostiplné Vianočné sviatky
a požehnaný Nový rok*

Dušan Lichner

**PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ
A VŠE NEJLEPŠÍ V NOVÉM ROCE 1975
PŘEJE VŠEM ZÁKAZNÍKŮM**

Stransky Mobil Service

770 GREEN STREET, ISELIN, NJ 08830
PHONE: 636-9717

**RADOSTNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ
A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK
VŠEM ČLENŮM A PŘÍZNIVCŮM PŘEJE**

CLUB OTAKAR

Czechoslovak club of waiters, bartenders and bar owners

DUŠAN KOLBAŠOVSKÝ
předseda

FRANK HOLEČEK
pokladník

T. PLACHÝ, taj.

*Veselé Vianoce a Šťastný Nový rok
praje*

CLOSE QUARTERS

Cocktail lounge
81-09 Broadway, Elmhurst
Dušan Kolbašovský, majitel — Tel. HI 6-9476

*Radostné svátky vánoční
a šťastný Nový rok
přeje*

A. ORWASHER, Inc.
pekařství

308 E 78th St., N. Y. C. • Tel.: BU 8-6569

Rodina Motalova — majitelé firmy
MOTAL COSTUM DARK ROOMS PHOTO
18 W 45th Street, N.Y.C. (Room 312)
*přeje všem svým zákazníkům, přátelům a známým
radostné Vánoce a šťastný Nový rok*

**PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ
A ŠTASNÝ NOVÝ ROK
PŘEJEME VŠEM SPORTOVČŮM**

**American-Czechoslovak Sport Club,
New York**

KNIHY POD VÁNOČNÍ STROMEČEK

Nejlepší publikací na domácím předvánočním knižním trhu je třísvazková antologie "Tisíc let české poezie". Má dohromady kolem tisíce stran a přináší v širokém výběru česky psanou poezii od písně "Hospodine, pomiluj ny" z konce 10. století až po dnešek. Knihy mají dobrý papír, jsou pěkně graficky upravené a jen jejich vazba by mohla být pevnější. Začteme-li se do prvního a zvláště do třetího svazku — naše počáteční nadšení ovšem trochu opadne. U staré české poezie je z politických důvodů zkreslené zvláště husitství a baroko, a třetí svazek "Česká poezie XX. století" je vlastně jen jednostranným torzem. Mnoho jmen chybí, jiná jsou zbytečná. Celková koncepce tohoto třetího svazku je vůbec

pochybná. Má dodatečně vložit do vývoje české poezie prý zákonitý proces k socialistickému realismu, a proto více méně potlačuje jiné tendence, zvláště surrealismus a spiritualismus. Proto je omezen na minimum Otakar Březina a je zveličena úloha S. K. Neumanna, proto je tu z Nezvala báseň na Lenina, ale ne už jeho nejlepší surrealistické verše, proto zcela chybí skupina katolických básníků v žele s Janem Zahradníčkem, vězněných v padesátých letech, proto zde není na příklad Josef Palivec, autor skvělých veršů osobité ražby, ale zato je tu Josef Rybák, kterého sotva kdo bude brát jako básníka vážně. Ke kompromisu s cenzurou však zřejmě došlo u dvou jinak nežádoucích básníků.

Je tu jak Jaroslav Seifert, tak Vladimír Holan, dva národní umělci, jejichž sebrané spisy se už nevydávají a kteří nesmějí ani publikovat nové rukopisy. Tak Seifert nemohl uveřejnit ani své vzpomínky z doby první republiky. Oba jsou však v antologii zastoupeni jen takovými verši, které podtrhují její tendenci: Seifert na příklad verši o stávcě z roku 1920, Holan slovy díky Sovětskému svazu a jeho vojákům z roku 1945. Přes tyto výhrady však platí, co jsme řekli na začátku. Antologie "Tisíc let české poezie" je za daných okolností tím nejlepším, co se dá na předvánočním knižním trhu objevit. Kritický čtenář sám snadno přijde na to, co vše zvláště v třetím svazku chybí.

**BLAŽENÉ VIANOČNÉ SVIATKY, POŽEHANÝ
A ŠTASTIVÝ NOVÝ ROK**

prajeme

*všetkým verným sestrám a bratom v Národnom Slovenskom
Spolku i priateľom a vôbec všetkým verným, úprimným
a dobrým Slovákom*

Národný Slovenský Spolok

Členovia hlavného odboru — Personál hlavného úradu

POPREDNÍ SLOVÁCI PATRIA DO

Národného Slovenského Spolku

516 Court Place, Pittsburgh, Pennsylvania 15219
Rudolf J. Pallan, tajomník — Ján H. Pankuch, predseda

Vánoce na moři . . .

Štědrý den je pro většinu z nás dnem rodinného kruhu, dnem, který trávíme v lůně domova . . . A přece jsou lidé, co tráví Vánoce při plnění povinností: lékaři v nemocnicích, policie, taky vojáci, požárníci . . . Do této kategorie patří i námořníci. Jednoho z nich, našeho dopisovatele Květoslava Svobodu jsme na téma "Vánoce na moři" požádali o rozhovor.

Kdy a kde jste ztrávil Vánoce na moři?

Od roku 1966, kdy jsem se dostal k americkému obchodnímu loďstvu, jsem ztrávil na moři celkem troje Vánoce. Z nich bych snad vzpomněl ty první, v roce 1966, tedy vlastně hned na počátku mé námořní kariéry. Bylo to při plavbě z New Yorku do Vietnamu. Štědrý den přišel, když jsme byli asi týden plavby do Jokohamy, kde jsme museli doplnit zásoby na další cestu.

Jak vlastně vypadají takové vánoční přípravy na amerických lodích?

Tak asi dva dni před Štědrým večerem se vyzdobuje

jídelna a neschází ani vánoční stromček. Samosebou, není to zelený stromek, který vyrostl někde v přírodě, ale umělý stromček, skládací. Kmenem jsou válečky, jež se nasazují jeden do druhého a pak se do "kmene" montují větve s chvojím z voskovaného papíru. Zdobí se světly a řetězy a — až nevoní onou typickou vůní chvoji, přece navozuje vánoční iluzi.

Kdo má tu výzdobu na starosti? Mužstvo?

Ne, o vánoční přípravu se stará chief steward, což je muž, kterému podléhá celé zásobovací oddělení lodi, to jest šéfkuchař, pekař, třetí kuchař, pokojoví číšníci (bed-room stewards), lodní číšníci (messmen), a pomocníci v kuchyni (pastry-men). Chief steward podléhá kapitánovi. Se šéfkuchařem sestavuje veškeré jídelní listy a pocho-pitelné, i ten vánoční. Jak známo, Američané neslaví Štědrý den 24. prosince — ale o den později, a už od rána.

Jak vypadala vaše vánoční tabule?

Byla bohatá. Mísy s bonbóny, ořechy, jablky dva druhy polévek, nadívaný krocan, kuřata, brusinky, několik druhů koláčů.

Nezmínili jste se zatím o nápojích . . .

Pro čtenáře bude asi překvapením, že alkoholické nápoje jsou na amerických lodích zakázány. A to proto, že se — podle zkušeností — posádka nedovede držet střídmosti. Na evropských lodích je alkohol dovolen — evropská námořníci zřejmě dovedou s alkoholem lépe "zacházet". Kdyby mne někdo při-

stihl třeba jen s malou sklenkou piva, okamžitě ztratím místo.

Takže se pije — co?

Různé ovocné šťávy, jablečný mošt, mléko, káva, čaj . . . Dokonce se podává vaječný koňak, ale bez alkoholu. Stává se však, že někteří členové posádky riskují a opatří si přece jen nějaký ten alkoholický nápoj. Následek je, že přijde kontrola a nalezený alkohol se vylévá rovnou do moře . . .

Jak vypadá konkrétně onen vánoční den?

V jídelně se hned ráno shromáždí ti členové posádky, co nemají službu. Kapitán všem před snídaní popřeje pěkné svátky stisknutím ruky. Ti, co jsou ve službě, mají tu malou slavnost později, vyměňují si osobní přání s představenými a kolegy. Před zahájením oběda steward pronese modlitbu, v níž jménem celé posádky prosí Pánaboha, aby se všichni šťastně vrátili z plavby. Přičemž je vzpomenu to námořníků, kteří se z plavby nevrátili. Být námořník — to je nebezpečné povolání a rozhodně není zaručeno, že ten, kdo plavbu nastoupí, ji dokončí živ. Být námořník je těžká práce a rozhodně žádné lehké dobrodružství.

Jak byste veelku charakterizoval Vánoce na lodí?

Bohužel, naprosto schází duch našich, českých Vánoc. Podobá se to kterémukoli jinému svátku. Není na tom pranic intimního. Takže člověku vlastně nezbývá než se uzavřít do sebe a vzpomínat na domov . . . Letošní Vánoce — na štěstí — budu trávit mezi svými, budou tedy ryze české, třebaže ve Spojených státech.

Děkuju za rozhovor. Věřím, že nejen vaši přátelé a známí, ale i všichni čtenáři Amerických Listů si s potěšením přečtou následující vánoční a novoroční blahopřání . . .

KOMU CO DÁT?

KAREL ČAPEK

Normální průběh rodinného života, když se schvluje k váno-cům, je přibližně takový: Začátkem prosince se rozumní členové rodiny (krom dětí) s nesmírnou úlevou domluví, že letos si nebudou navzájem dávat žádné dárky; beztoho jsou to samé zbytečnosti, a člověk nemá pokdy, aby se s tím sháněl, a ostatně vůbec nic nepotřebuje, a ono je těch jiných výloh nad hlavu, tož jaképak copak. A je to. Jen se domluví, a věci se dají ohromně zjednodušit.

Asi po desíti dnech procitá v každém výše zmíněném dospělém členu rodiny jistý neklid asi tohoto obsahu: Já vím, že si nic nebudeme dávat, a jsem strašně rád, že od nikoho nic nedostanu, ale nějakou maličkost bych přece jen mohl druhým dát; oni to nebudou čekat, a budou mít tím větší radost; sic jsme si dali čestné slovo, že letos žádný Ježíšek nebude, ale vem to neš; však já koupím jenom nějaký capart. Metoda, jak se vybírají dárky, je různá. Někteří lidé chodí prostě po ulicích a dívají se do výkladních skříní, až jim něco padne do očí a oni pocítí cosi jako inspiraci nebo vnuknutí. Ano, toto je to jediné, co bych chtěl dát strýci Hugovi, a tadyta manikúra se vyskytla ve vesmíru jen proto, abych ji daroval své sestře Anežce. Tento druh lidí, který vybírá z toho, co uží, je poněkud lehkomyšlný, ale štědrý. Opatrnější člověk hledí předem nenápadně vyšetřit, který dárek by byl vítán a naplnil by patřičnou mezeru v životě toho, jenž má být obdarován. A staví se u své sestry Anežky a hlaholí, že si k ní "jen tak zaskočil, protože měl cestu kolem", ale přitom jede očima po všech věcech, které tu jsou, aby zjistil, nechybí-li něco. (Barometr? Vázička? Noční lampa?) Sestra Anežka poněkud zneklidní a počne ujišťovat, že "dnes tu nemá uklizeno, protože má tolik práce s těmi svátky". Nebo ten opatrný dárcer zapřede hovor se strýcem Hugem, aby z něho mezi řečí vytáhl, co by si tak přál mít; konečně se doví, že strýček Hugo by nejvíc chtěl mít hrom, aby jím mohl praštit do těch berních úřadů nebo do čeho. Konečně ti nejmetodičtější (k nimž se hlásím i já) vezmou list papíru a napíší si seznam všech členů rodiny a co komu dát.

Takový seznam vypadá asi takto:

Máňa	dědeček . . . tabák
Anežka	Franci
Toník	paní Hedvika
strýček Hugo . . . víno	švagr Josef
Jiří	Andula
Boženka	

A nyní ten metodický dárcer hloubá, co komu dát, vzpomíná si na všechny možné předměty, které se vůbec na světě vyskytují; bručí si, kudy chodí: "Počkejme, tak to jsou: kravata, punčochy, obraz, teploměr, kapesní nůž, souprava k šití, kravata, teploměr, kravata — sakra, a víc už nic? Kabelka. Potom kapesní nůž a teploměr — kravata — a kabelka. — Víc a víc se ho zmocňuje pocit, že vůbec není na zemečkou dost darovatelných věcí; v inzerátech novin se dočte, že "nejvhodnější vánoční dárky jsou stůry", ale to přece nemůže kupovat; nebo "kupte svým drahým k Ježíšku cenné knihy", ale copak člověk ví, které cenné knihy už ten zatracený Toník má? Člověk si s tím namoří hlavu, a nakonec dá něco, co tomu druhému bude jenom překážet; a sám dostane samé zbytečnosti a bude předstírat, že má ohromnou radost —

Příští rok si musíme opravdu smluvit, že si mezi sebou nebudeme nic dávat. (Poznámka sazárně: Rukopis schovat a příští rok otisknout zas!)

V ZIME

ADAM SKÚPY

Z oblaků nežne páper letí,
vítaj nám, kráska zima,
dni biele plné snežných kvetů
dnes cele zvábili ma.

Ulicou kráčam — l'udí
stretám
s rozosmiatymi očami,
do dlani sa nám kloní nebo,
v ústrety št'astie volá mi . . .

Z oblaků nežne páper letí,
vítaj nám, kráska zima,
bielych dní čaro v dial'ke
svietí,
aj srdce k láske blíž ma.

JAN NERUDA:

Spi, Jezulátko, spi!
Zas chudých lidí chudé dítě
jen do jesliček uloží Tě —
ach, kolikrát už lidstvu dáno
a Jidáš vždy zaprodáno,
spi Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
Spi sladce na tom seně holém,
my dech tajíme všichni kolem,
vždyť Tobě, věčné pravdy
synku,
je také třeba odpočinku,
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
A nabeř v spánku nové síly,
máš konat ještě mnohou milí:
té cesty lidstva ku spasení,
té ještě dlouho konec není —
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
Za Tvé o bratřích naučení
svět vezme Tě zas do mučení.
a než se lidstva pouta zdrtí,
je třeba ještě velkých smrtí —
spi, Jezulátko, spi!

VSEM PŘÍTELEM A ZNÁMÝM DOMA I VE SVĚTĚ
PŘEH PŘÍJEMNOU VÁNOČNÍ POHODU
A VŠE DOBRÉ DO NASTÁVAJÍCÍHO
NOVÉHO ROKU 1975

KVĚTOSLAV SVOBODA

NEW YORK • DURBAN • MOMBASA • DZIBUTI • MASSAWA
• JIDDAH • AQABA • KARAČI • KALKUTA

